RUPERTUS TUITIENSIS. LANFRANCUS CANTUARIENSIS. HIERONYMUS. ETC.
12. Jh. Seite 51v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

exore dni. q sic l sic peccaũt offeret hoc l illud. roga
bitq; peo sacdos & dimittet ei. Tuq; frustra soli tuo
q dicis scdm ordinẽ melchisedech sacdotio remissionem
peccatoꝝ assecbis. Xpian. Et de hoc t respondere
parat sũ. nec oblit erã. s; cũ duo ppositisses simul de
utroq; respondere ñ poterã. Nou plane qa dns dixit.
& uerũ ee oportet q dixit. rogabitq; peo sacdos & di
mittet ei. S; nũ qd omis dimissio ubicũq; nominat
sufficiens & pfecta debet intelligi. Repugnat uald
illud q cũ dimisisset dns peccatũ ppli & placat eet
ne faceret malũ q locut fuit. p modũ ant. Ego aut in
die ultionis ulsitabo & hoc peccm eoꝝ. Et qde meliorẽ
ẽ stat ee dimissionẽ illã qd dictũ ẽ. rogabitq; peo
sacdos & dimittet ei. uerũtamẽ ad qnitatẽ siue
equalitatẽ ñ pting hui remissioni qd at insacfi
cio panis et uini. sacficio corporis & sanguinis dni.
Aliud nãq; ẽ in remissione solumodo dimitti penã.
aliud ñ solũ dimitti penã. uerũ etiã ẽ inteligam.
Sit g tres modi dimissionis. Est ii dimissio exigua.
q ita dimittit peccm ut ad psens ñ inferat tempo
le malũ. pq multi sollicti s sic achab & sic ninuite
fuerũt. & ẽ maxima dimissio q ita dimittit peccm.
ut peccator ñ solũ euadat penã. s; & glam sequat
eternã. Hanc media dimissio erat q in lege dimitte
bat peccm. ut ppt illud apd infero ñ puniret aiã.
ñ iã in re s; in spe habens glam uite eterne q ñ n
in semine abrahe q ÷ xpc danda t implenda erat.
De illa spe scꝝ apd inferos expectantũ priori